

хадъ паша — знаеше француски, и само туй обстоятелство даде добъръ достъпъ на дѣятелния този народенъ партизанинъ прѣдъ новия комисарь, да му расправи и внуши чистата църковна кауза на тая борба отъ всекой политически примѣсъ. Велѣдствие на това, чрезвычайния комисарь, Метхадъ ефенди, освободи арестованитѣ, българи и турци, първитѣ по причина бунтованието имъ срѣщо Неофита, а вторитѣ по причина като съучастници въ борбата и въ злоупотрѣбленіята, дононсирани отъ Неофита, и така отождествени съ неговото гонение.

Едно първовидно нѣщо въ случая на това арестованне, съвмѣстно турци и българи. Настана байряма на турцитѣ. Прѣдложи се отъ мѣстната власть на арестованитѣ турци, да отиджтъ врѣменно въ домоветѣ си да празднуватъ байряма. — Ако освободите съврѣменно и българитѣ наши съграждани съ насъ наедно арестовани, да прѣкарать тия дни на свобода, отиваме си; ако не, ще стоимъ въ затвора, казахъ турцитѣ и го направиха.

Настана *Великъ-день* (1857). Направи се сжщото прѣдложение на арестованитѣ българи и тѣ поставихъ сжщото условие, не приехъ да се ползуютъ сами отъ нѣколкодневната свобода за праздниците на Пасха и останахъ въ затвора. А бѣше и слѣдующия случай. На одного отъ затворенитѣ българи, Статъ Селвели, познатъ съ названието *депутатина*,¹⁾ помина се едно отъ дѣцата му, но той пакъ ненапустна ареста по сжщата консидерация.

Тая солидарность на арестованитѣ, да чакать всички въ затвора общото си освобождение не бѣше лишена отъ онова морално значение на похвала и симпатия за всекого отъ тѣхъ, и прѣдположението не е далечъ отъ истината, че това е не малко повлияло на турския комисарь, строгия още тогива Метхадъ, да освободи провиненитѣ въ немирничество гонители на Неофита, и да даде край на тая борба съ отчислението му слѣдъ двѣ годишни тревоги, бѣди и страдания.

¹⁾ Поменатия, Статъ Селвели депутатина, бѣше единъ отъ първитѣ граждани и търговци въ Търново, търговската къща на когото работѣше въ Търново, Цариградъ и Виена, подъ фирмата: Минчогул, Селвели и С-іе Въ слѣдствие тая владишка борба, търговската имъ къща много изгуби и се разори. Съдружикътъ му Х. Нвк. Д. Минчогул много неблагоприятно се отнесе къмъ пропадналия си другарь, по негова причина, Статъ Селвели умрѣ подиръ това въ Виена, въ крайна бѣдность, като търговски коммиссионеринъ.